

ken de Fustager, som nu haves, kunne benyttes Side om Side med de nye Fustager; og denne Overgangstid bør have en tilstrækkelig Længde, om den skal være 10, 12 eller 15 Aar, er mig i og for sig af mindre Betydning, men jeg mener, at der skal tages fuldt Hensyn til Bryggeriernes Ønske i saa Henseende, naar disse Ønsker ikke strække sig videre end til, at de Fustager, som Bryggerierne nu have, kunne blive opbrugte, saa at de ikke tvinges til større Udgifter i den Anledning. I denne Overgangstid er der ikke noget som helst i Vejen for, at man kan regne en Tønde til $1\frac{1}{3}$ hl og saa fremdeles. Men Administrationen synes at have overmaade stor Vanskelighed ved at betræde den Vej. Jeg maa dog sige, at man i Generaltolddirektoratet er kommen stærkt ind paa den Vej til at begynde med, men i Handelsministeriet har man aabenbart en Modstand at overvinde.

Det var først Generaltolddirektoratets Agt at gaa saaledes frem, at Bryggerierne vedblivende skulde have Lov til at bruge Tønden og blot kalde den med de nye Tal og Benævnelser, men saa skulde der eventuelt ogsaa gives Tilladelse til at bruge Fustager, indrettede efter Titalsystemet, det vil med andre Ord sige det mærkelige, at hvis man ønskede at følge Lovens Bud og Forudsætninger, skulde man give Andragende ind derom, saa vilde det eventuelt blive tilladt. I saa Henseende har Handelsministeriet udtalt sig, idet det efter lang Tids Forløb har svaret, at der fra dets Side ikke var noget i Vejen for denne ganske mærkelige Ordning. Meddelelse om, at Handelsministeriet havde stillet sig paa en saadan Maade, tilgik ogsaa Meterudvalget, men Meterudvalget svarede da straks tilbage, ilvorvel dets Opfattelse ikke var bleven begæret, at Meterlovens § 1, 1ste Stykke, sammenholdt med § 4, 1ste Stykke, og § 7, 1ste Stykke, udelukkede Anvendelsen af Enheder for Rummaal, som ikke ere afledede efter Grundenheden for Decimalsystemet, hvorfor de anførte Fustagers Størrelse med Benævnelserne $1\frac{1}{3}$, $\frac{2}{3}$, $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{6}$ Hektoliter vilde være uforenelig med Meterlovens Forskrifter.

Nu glæder det mig, at selv efter at Generaltolddirektoratet modtog Handelsministeriets Tilslutning til at gaa frem ad denne Vej, betraadte Generaltolddirektoratet en anden og bedre Vej, idet det nemlig nu har fastsat, at det tillades at bruge Fustager, som stemme med Meter-

lovens og Øllovens Forudsætninger. Men saa staar der, at indtil videre kunne Bryggerierne anvende de gamle Fustager — altsaa med de nye Benævnelser. I Praksis vil det betyde, naar „indtil videre“ ikke nærmere defineres, at de nye Hektoliterfustager ikke indføres. Det er givet. Thi det er ikke saaledes, at „indtil videre“ betyder: indtil de nuværende Fustager ere slidte op, at saa indføres de nye. Nej, der er givet Tilladelse for Bryggerierne til vedblivende at anskaffe de gamle Tønder, Halvtønder, Fjerdinger og Ottinger og saa blot kalde dem med de nye Benævnelser. Og det vil ogsaa ske, og det vil være umuligt at faa Hektoliterfustagerne indførte, thi i Konkurrencen, hvor man har med Bryggerknægte at gøre og en Masse Forhandlere, vil et enkelt Bryggeri, hvis det vil gaa til denne konsekvente Gennemførelse af Metersystemet og indføre Hektoliterfustager, saare let komme til at ligge under. Af den Grund bør dette Udtryk „indtil videre“ forandres. „Indtil videre“ kunde maaske ogsaa under en meget haardhændet Generaltolddirektion faa en for Bryggerierne skæbnesvanger eller meget uheldig Virkning. Hvis nemlig Administrationen pludselig sagde: Nu falder dette „indtil videre“ bort, eller vi definere det nu fremtidig som f. Eks. om et Aar, og det vilde Administrationen være fuldstændig berettiget til, skulde da til den Tid de gamle Fustager laves om eller kasseres, og det vilde paaføre Bryggerierne en meget stor Udgift.

Jeg tillader mig da at spørge den højtærede Finansminister, under hvem jo Generaltolddirektoratet sorterer, om han ikke finder, der snarest muligt paa dette Punkt bør gaas konsekvent videre, netop saaledes, at der fastslaas, at fremtidig skulle nye Beholdere, der anskaffes, være efter Hektoliter-systemet med hele og halve og Tiendedele, saaledes som Bryggerierne mene, det er bedst; de gamle Beholdere kunne bruges, indtil de ere opslidte, men nye Beholdere maa ikke indrettes efter det gamle Tøndesystem. Saa længe en saadan Bestemmelse ikke fastsættes, blive vi, om vi end i administrative Cirkulærer fastsætte, at Beholderne skulle hedde $\frac{1}{3}$, $\frac{2}{3}$ Hektoliter osv., selvfølgelig ved med at bruge de gamle Benævnelser Tønder, halve Tønder, Fjerdinger og Ottinger og forhindre ligefrem Bryggerierne i ogsaa at fastsætte Priserne paa Øl efter Hektoliter-systemet. Det vil vedblivende hedde, at Tønden koster saa og saa meget, en halv